

زنان کوبانی

در صف مقدم میدان نبرد علیه تجاوز و برده گی جنسی!

در تیرگی و ظلمت شبانه‌ای که سایه بر جهان انداخته، ستاره‌ای در حال درخشیدن است - شهر کوبانی و زنان جنگنده‌ی آن - مقاومت سرسختانه و دلیرانه‌ی زنان کوبانی که بخشی از فرماندهی نظامی جنگ را به عهده دارند و مصمم در حال تعیین تاکتیک و استراتژی‌های جنگی هستند در صدر اخبار جهان، حیرت و تحسین جهانیان را برانگیخته و امیدهای بسیاری در دل تمام نیروهای مترقی و انقلابی بوجود آورده است. مبارزه‌ی دلیرانه‌ی زنان کوبانی که عزم کرده‌اند اجازه ندهند زیر قوانین قرون وسطایی و پوسیده‌ی اسلام به بردگان عصر جاهلیت و غنائم جنگی تبدیل شوند، در دل بسیاری از زنان در سراسر جهان شادی و شمع بوجود آورده است.

در کردستان سوریه تحت فرماندهی زنان مقاومت مسلحانه‌ی شکل گرفته که نیروی بنیادگرای اسلامی داعش را که یکی از اصلی‌ترین مشخصه‌هایش زن‌ستیزی است، به مصاف طلبیده است. این زنان که از سرزمینی با روابط بغایت عقب افتاده‌ی پدر/مردسالار و فرهنگ فئودالی برخاسته‌اند، توانستند اسلحه به دست در میدان جنگ در صف اول مبارزه قرار گیرند و با یکی از مرتجع‌ترین و زن‌ستیزترین نیروهای واپس‌گرا بجنگند. این امر نشان دهنده‌ی تحولات عمیقی است که در سطح منطقه و هم چنین سراسر جهان به وجود آمده؛ نشان دهنده‌ی این است که هرگونه برنامه‌ی رهایی‌بخش و آزادی خواهانه نه تنها بدون شرکت زنان غیرممکن است بلکه اساساً عملی نخواهد شد.

طبق گزارشاتی که در رسانه‌ها منتشر شده است، (1) یک گروه 7500 نفره‌ی سربازان زن، در شرایط بغایت خطرناک که دائماً در معرض کشته و زخمی شدن هستند با اسلحه‌هایی بزرگتر و سنگین‌تر از خودشان، علیه دشمن می‌جنگند. آن‌ها بخش مهمی از یگان‌های مدافع خلق (ی پ گ) هستند که در سال 2012 برای دفاع از مردم کردستان در برابر حملات دولت سوریه و جبهه النصره (نزدیک به القاعده) و داعش، از جوانان داوطلب کرد تشکیل شد و در مقابله با پیشروی نیروهای داعش موفقیت‌های فوق‌العاده‌ی کسب کرده‌اند. شهرت و آوازه‌ی آنان زمانی به اوج خود رسید که موفق شدند با به وجود آوردن کانال امنی ده‌ها هزار نفر از مردم شنگال را از محاصره‌ی داعش نجات دهند و در این منطقه به سازماندهی و مسلح کردن مردم بپردازند. این در حالی است که نیروهای 15 هزار نفره‌ی پیشمرگه‌ی اقلیم کردستان عراق که تحت رهبری بارزانی و طالبانی قرار دارند، بدون کمترین مقاومتی عقب‌نشینی کردند.

در مناسبات درونی اما این زنان مسلح به یکدیگر عشق می‌ورزند و تلاش دارند در مأموریت‌های خطرناک و مرگبار از یکدیگر پیشی گیرند. آن‌ها مرگ را به سخره گرفته‌اند. با وجود این‌که هیچ‌گونه اجباری برای ایستادن و جنگیدن برایشان وجود ندارد، اما آن‌ها کاملاً داوطلبانه و با دل و جان در صف اول جبهه‌ی جنگ شرکت کرده‌اند. بسیاری از این زنان زمانی که از آمل و آرزوهای خود سخن می‌گویند، دنیایی را به تصویر می‌کشند که در آن همه‌ی انسان‌ها در سرنوشت خود دخالت داشته و در یک تعاون داوطلبانه به سازماندهی جامعه برای از بین بردن ستم و استثمار فعالیت می‌کنند.

در واقعیت زنان کوبانی با شلیک هر تیری، دو هدف را نشانه می‌گیرند: مبارزه با زن‌ستیزان داعش و مبارزه برای حق تعیین سرنوشت خود. در عین حال این مبارزات ضربات جدی به فرهنگ، آداب و سنن عقب مانده‌ی و زن ستیز وارد کرده است. فرهنگ پدر/مردسالارانه‌ی که برای زنان تنها وظیفه‌ی مادری و کار خانگی را به رسمیت می‌شناسد. در حال حاضر زنان کوبانی در سه منطقه از جبهه‌های جنگ، فرماندهی نظامی را برعهده دارند. درجه از خودگذشتگی، مسئولیت‌پذیری و تعهد به منافع مردم و توانایی‌های سیاسی و نظامی این زنان مبارز به حدیست که نیروهای داعش برای ایجاد جو رعب و وحشت در بین آن‌ها، روز اول اکتبر با بریدن سر سه زن و به نمایش گذاردن آن تلاش کردند تا این نیروی مصمم را به خانه‌ها باز گردانند. در مقابل این جنایت، روز پنج اکتبر، یکی از فرماندهان نظامی زن که تا آخرین فشنگ در برابر داعش ایستادگی کرده بود برای این که زنده اسیر آن‌ها نشود با یک بمب انتحاری، خود و تعداد زیادی از داعشی‌های مرتجع را کشت.

مبارزات مردم کوبانی در مقابل داعش، همه‌ی نیروها و دولت‌های واپس‌گرایی که داعش را مستقیم و غیرمستقیم حمایت کرده و می‌کنند و ادار به موضع گیری کرده است. امپریالیست‌ها خصوصاً امپریالیست‌های آمریکائی که برای ایجاد خاورمیانه‌ی جدید یا مرزهای جدید در منطقه، خود از مسببین و مشوقین شکل‌گیری داعش هستند (2)، شدیداً نگران‌اند که مبادا این سنگر و نحوه‌ی مبارزه و سیستم اداره‌ی جامعه که در کوبانی شکل گرفته، تبدیل به الگویی برای سایر مناطق شود. از شواهد پیداست آمریکا بنا دارد تا نظاره‌گر سقوط کوبانی باشد و در حالی که سقوط این شهر را به انتظار نشسته، تلاش دارد با ژست‌های "آزادی خواهی" و "دمکرات منشی" خود را تنها نجات دهنده‌ی مردم خاورمیانه معرفی نموده و بیش از پیش کل منطقه را مطیع نقشه‌های تجاوزگرانه و سلطه‌جویانه‌ی خود کند و اداره‌ی آن را به گونه‌ای سازمان‌دهی نماید که در خدمت منافع خود قرار گیرد. آمریکا با انجام یک سری عملیات هوایی نمایشی و پرتاب چند بمب بی اثر به حومه‌ی شهر کوبانی، جایی که کیلومترها با نیروهای داعش فاصله دارد، فریبکارانه می‌خواهد وانمود نماید که در کنار مردم کوبانی قرار دارد. عجیب نیست که هواپیماهایی که می‌توانند هدف کوچکی را ردگیری کنند چطور نمی‌توانند صف تانک‌های داعش و توپخانه‌ی سنگین‌اش را شناسایی کنند؟!

در این میان رژیم فاشیستی و ضدزن ترکیه که از هم پیمانان نزدیک آمریکا در منطقه است از سه سال پیش با دادن امکانات مالی، آموزش نظامی، تسهیل ورود نیروهای هوادار داعش از اقصی نقاط جهان به ترکیه برای محاصره شهر کوبانی و دیگر شهرهای سوریه چون حلب، حمص و رقه، سودای احیای امپراطوری اسلامی عثمانی را در سر می پروراند. تا کنون دهها مرکز داعش در خاک ترکیه شناسایی شده (3) و فیلم عبور و مرور آزاد مرتجعین داعشی با کمک سازمان تشکیلات اطلاعات ملی (م ی ت) و همچنین آموزش وحشیانهترین کشتارها توسط سازمان مخفی فاشیستهای کمالیست ارتش ترکیه موسوم به (ژیتیم) - که سابقه کشتار هزاران نفر از کمونیستها و آزادیخواهان ترک و کرد در فاصله سالهای 1993 تا 2000 میلادی را دارد (5) - در رسانه‌های جهانی و اینترنت فاش شده است. ترکیه در این جنگ بزرگترین حامی نیروهای داعش است (4) و ارتش ترکیه که تنها چند صد متر با نیروهای داعش فاصله دارد، نظاره‌گر سقوط شهر کوبانیست. در مقابل این سیاست ارتجاعی دولت ترکیه ما شاهد موج عظیمی از اعتراضات و تظاهرات‌های خیابانی مردم، خصوصا کردها در شهرهای بزرگ ترکیه هستیم که طبق اخبار خبرگزاری‌های خود ترکیه باعث کشته شدن دهها نفر و دستگیری هزاران نفر شده است. در اقلیم کردستان عراق نیز که زن‌ستیزی و قتل‌های ناموسی بی‌داد می‌کند، خیانت رهبران ارتجاعی و ناسیونالیست و همکاری‌شان با دولت ترکیه، موجب انزجار عمومی مردم در شهرهای سلیمانیه، اربیل و دهوک شده است، به طوری که مردم بعد از شکست مقتضحانه در شهر سنگال و فرار پیشمرگان اقلیم کردستان بدون کمترین مقاومت، در اعتراضات و تظاهرات خیابانی، عکس‌های مسعود بارزانی و پدرش را به آتش کشیدند.

اما در معادلات منطقه‌ای، رژیم جمهوری اسلامی ایران را نمی‌توان نادیده انگاشت. رژیمی که خود پدر معنوی داعش است و توانسته بیش از سی و پنج سال، با سرکوب قهرآمیز جنبش انقلابی و اعدام و سنگسار و جنایت، با بکار بست احکام قرون وسطایی و زن‌ستیز اسلامی، قدرت دولتی خود را اعمال نماید، فرق ماهوی با داعش یا دولت اسلامی امروزی در عراق و سوریه ندارد؛ و این واقعیت تلخ و سخت بیش از همه برای زنان ایران آشکار و ملموس است.

اما همان‌طور که ما مبارزه‌ی زنان کوبانی علیه داعش را شکلی از مبارزه علیه واپس‌گرایان و حکومت‌های تئوکراتیک می‌دانیم، به همان میزان همه مرتجعین از شیوع این شکل از مبارزه‌ی مردم و خصوصا زنان در مقابل‌شان به وحشت افتاده‌اند؛ و امیدوارند که غائله با سقوط کوبانی خاتمه یابد. به همین علت برای تعدیل تاثیر آن بی‌وقفه در مقابلش قلم‌فرسایی می‌کنند و حتی بخشی از فعالین خودخوانده در درون جنبش زنان ایران سعی دارند نصایح مصلحت‌جویانه، صلح‌آمیز و خشونت‌پرهیز خود را به گوش مردم و زنان کوبانی نیز بخوانند تا شاید فرجی حاصل شود. آنان مدام مبارزه‌ی حق طلبانه‌ی زنان انقلابی و مترقی ایران را که در جهت سرنگونی رژیم زن‌ستیز اسلامی فعالیت می‌کنند را متهم به خشونت‌طلبی کرده‌اند. چرا که از نظر آنان جنبش زنان یک جنبش صلح‌طلب و خشونت‌گریز است که باید با استفاده از گفتگوی متمدنانه و چانه‌زدن با سران جمهوری اسلامی آنان را ملزم به رعایت احکام ثانویه اسلام نمایند؛ امروز نگران و مضطرب، همان راه را جلوی زنان کوبانی می‌گذارند و تاکید می‌کنند که "مبارزه‌ی مسلحانه خشونت‌آمیز است" و "زنان صلح‌طلب هستند" (6-7). اما بلافاصله این سوالات عینی مطرح می‌شود که زنان کوبانی چه پاسخی باید به حملات داعش بدهند؟! از داعش بخواهند که با هم بنشینند و بر سر جامعه‌ی مدنی و حقوق زنان حرف بزنند؟! یا داوطلبانه به "جهاد نکاح" بپیوندند تا خشونت افزایش نیابد و آن‌ها متهم به خشونت‌طلبی نشوند!؟

امروزه مبارزه‌ی مسلحانه‌ی زنان کوبانی با تمام کاستی‌ها و کمبودهایش در عرصه‌ی رهبری و افق‌رهایی زنان، راه‌حل‌های تاریخی و روش‌گسسته‌ی اعتدال و مدارا با دشمنان زن‌ستیز را به چالش‌طلبیده و محملات "جنبش عدم خشونت" را بار دیگر افشاء می‌کند. تاریخ ثابت کرده که وقتی خشونت سازمان‌یافته و دولتی بر علیه مردم به ویژه زنان به اشکال گوناگون صورت می‌گیرد، تنها پیش‌برد مبارزه‌ی قهرآمیز که در سرلوحه آن رهائی از ستم و استثمار قرار داشته باشد می‌تواند زنان و مردم را رها سازد. این درسی است که صحت‌اش بارها در تجربه‌های گوناگون مبارزات طبقاتی در سراسر جهان به اثبات رسیده است. انقلاب خشونت نیست، انقلاب در هم شکستن توحش و خشونت سازمان‌یافته‌ی موجود است.

مبارزات زنان کوبانی و شجاعت و دلیری آنان که الهام بخش مردم جهان خصوصا زنان است، اگر تحت هدایت نگرشی انقلابی و رهبری درستی قرار گیرد، می‌تواند نقش و جایگاه بسیار مهمی برای پیشبرد آینده‌ی مبارزات جنبش زنان در سطح جهان بازی کند و به تمام راه‌حل‌های رفرمیستی، پست مدرنیستی و نسبیست‌گرایی فرهنگی و... که از جانب نیروهای رنگارنگ در جنبش زنان مطرح است، ضربه کاری وارد کند.

**سازمان زنان هشت مارس (ایران - افغانستان)
اکتبر 2014**

www.8mars.com
zan_dem_iran@hotmail.com
https://facebook.com/8Marsorg

زیر نویس:

1- این زنان نام آور با داعش می جنگند
زمان آن فرارسیده است تا آنها را بشناسید
الیزابت گریفین - مترجم: زهره اسدیپور

The covert Origins of ISIS -2

اسناد حمایت آمریکا و ترکیه از داعش-آنونیموس

<http://www.youtube.com/watch?v=oMjXbuj7BPI>

Published on Aug 29, 2014

Evidence exposing who put ISIS in power, and how it was done.
Sources and full transcript: <http://scgnews.com/the-covert-origins...>

Turkey and Israel Are Directly Supporting ISIS and Al Qaeda Terrorists In
-3syria://www.geoengineeringwatch.org/turkey-and-israel-are-directly-supporting-isis-and-al-qaeda-terrorists-in-syria/

4- افشای همکاری ترکیه با گروه تروریستی داعش - شبکه خبری العالم

<https://www.st-andrews.ac.uk/.../war-on-terror-and-the-turkish-state.doc-5>

by T Jacoby -

6- آزاده دواچی - نظامی کردن زنان : مبارزه علیه خشونت داعش یا تشدید آن

7- فهیمه تفسیری گفتمان "اسلحه محوری" و آینده تاریک زنان خاور میانه